

A ט"ד

Intro

Today we will learn בע"ה of דף ע"ו בבא קמא
Some of the topics we will learn about include.

A continuation of the Mishnah's Halachah of

גנב והקדיש

ואח"כ טבח ומכר

If someone stole an animal, made it הקדש, and then slaughtered it or sold it;

משלם תשלומי כפל

ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה

He pays only כפל to the owner, but not ה' ד'; and why;

The reason that the גנב is not חייב for making it הקדש, which is a form of מכירה;

רבי's opinion of

קדשים שחייב באחריותן חייב

If someone stole a Korban that was נדר, for which the original owner is responsible that if the animal is lost he must bring another Korban, the גנב does pay ה' ד', because he holds

דבר הגורם למזון כמזון דמי

Since the גורם למזון is טביחה ומכירה, it causes the owner a loss because he must bring another Korban, דמי, the Korban is considered the owner's animal.

However,

שאינן חייב באחריותם פטור

If the Korban was a נדבה, for which the owner is not responsible if the animal is lost, the גנב pays only כפל but not ה' ד', because the טביחה ומכירה was not למזון.

B רבי's opinion of

שחיטה שאינה ראויה

לא שמה שחיטה

A שחיטה by which the meat does not become permitted to be eaten, it is NOT considered a שחיטה.

כל העומד לזרוק

כזרוק דמי

If at the time of שחיטה the Korban was qualified for זריקה, it is considered as if the זריקה was already accomplished.

A

גנב והקדיש
ואח"כ טבח ומכר

If someone stole an animal, made it הקדש,
and then slaughtered it or sold it

משלם תשלומי כפל
ואינו משלם תשלומי ד' וה'

רבי's opinion of

קדשים שחייב באחריותן
שאינן חייב באחריותם
חייב פטור

B

רבי's opinion of

שחיטה שאינה ראויה
לא שמה שחיטה

כל העומד לזרוק
כזרוק דמי

C כל העומד לפדות כפדוי דמי
If at the time of שחיטה the Korban was qualified for פדיון, to be redeemed with money, it is considered as if the פדיון was already accomplished.

איסורי הנאה
רבי שמעון's opinion of

אין מטמאין טומאת אוכלין

A food that is prohibited in all benefits is not טמא, because the Pasuk states is not eligible to become טמא.

מכל האוכל אשר יאכל

אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קרוי אוכל

Only a food that can be fed to others, even a non-Jew, becomes טמא.

פרט לאיסורי הנאה

However

אם היתה לה שעת היתר הנאה משנשחטה

ירדה עליו דין קבלת טומאה

If at any point the food was permitted, it is טמא forever;

אפילו נאסר לאחר כן

מקבלת טומאה

Even if afterward the food became prohibited, it is still מקבל טומאה.

C

כל העומד לפדות כפדוי דמי

רבי שמעון's opinion of

איסורי הנאה אין מטמאין טומאת אוכלין

1 So let's review ...

The previous Mishnah taught

גנב והקדיש

ואח"כ טבח ומכר

If someone stole an animal, made it הקדש, and then slaughtered it or sold it;

משלם תשלומי כפל

ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה

He only pays כפל to the owner, but not ד' because as the Gemara explains, he is פטור for the טביחה because

דכי קא טבח דהקדש קא טבח

At the time of טביחה the animal already belonged to הקדש, and not to the owner;

And as Rashi earlier explains, one does not pay כפל to הקדש, because the Pasuk of כפל states

ישלם שנים לרעהו

ולא להקדש

And therefore he does not pay ד' either, because

תשלומי ארבעה וחמשה אמר רחמנא

ולא שלשה וארבעה

He is liable only for a קנס that amounts to ד', while here the קנס would amount to only ג' because there is no כפל.

1

The Mishnah taught...

גנב והקדיש
ואח"כ טבח ומכר

If someone stole an animal, made it הקדש, and then slaughtered it or sold it

משלם תשלומי כפל
ואינו משלם תשלומי ד' וה'

דכי קא טבח דהקדש קא טבח

and one does not pay כפל to הקדש

2 The Gemara asks;

אלא אהקדש ליחייב

מה לי מכרו להדיוט מה לי מכרו לשמים

Why is the גנב not חייב ד' for making the animal הקדש? If he is חייב for a מכירה where he transferred the animal to a common person, he should also be חייב for the הקדש where he transferred the animal to הקדש?

The Gemara answers that there is a distinction between a מכירה and הקדש:

He is חייב for מכירה, because the animal becomes completely removed from the גנב, in that

מעיקרא תורא דראובן

והשתא תורא דשמעון

Before the מכירה the animal was known as ראוּבן the גנב's ox, and after the מכירה the animal becomes known as שמעון the לוקח's ox.

However, he is פטור for making it הקדש, because the animal is not completely removed from the גנב, since

מעיקרא תורא דראובן

והשתא תורא דראובן

Even after the הקדש the animal remains known as ראוּבן the גנב's Korban.

=====

2

אלא אהקדש ליחייב?
מה לי מכרו להדיוט
מה לי מכרו לשמים?

If he is חייב for a מכירה where he transferred the animal to a common person, he should also be חייב for הקדש where he transferred the animal to הקדש?

There is a distinction between הקדש and מכירה:

מכירה for חייב
Because
the animal becomes
completely removed
from the גנב:

מעיקרא תורא דראובן
והשתא תורא דשמעון

הקדש for פטור
Because
the animal is not
completely removed
from the גנב:

מעיקרא תורא דראובן
והשתא תורא דראובן

3 The Mishnah continues
 רבי שמעון אומר
 קדשים שחייב באחריותם
 'משלם תשלומי ד' וה'
 As the Gemara explains, רבי שמעון actually does agree with
 the תנא's ruling
 גנב והקדיש ואח"כ טבח ומכר
 משלם תשלומי כפל
 ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה
 Because
 דכי קא טבח דהקדש קא טבח
 And he is פטור for making it הקדש because
 מעיקרא תורא דראובן
 והשתא תורא דראובן

3 *The Mishnah continues...*

רבי שמעון אומר:

קדשים שחייב באחריותם
 משלם תשלומי ד' וה'

ותנא קמא agrees with רבי שמעון

גנב והקדיש ואח"כ טבח ומכר

משלם תשלומי כפל   ואינו משלם תשלומי ד' וה'

Because
 דכי קא טבח דהקדש קא טבח
 and he is פטור for making it הקדש because
 מעיקרא תורא דראובן ופלתא תורא דראובן

4 However, רבי שמעון refers to the Mishnah at the beginning of the Perek which states;

אין הגונב אחר הגנב
'משלם תשלומי ד' וה'

If a person slaughtered or sold an animal that he stole from a גנב, he is exempt from paying ד', because the Pasuk states

וגונב מבית האיש וגוי ישלם שנים
ולא מבית הגנב

Only if one stole an item from the original owner, does he pay כפל, but if he stole the item from the גנב he does not pay כפל.

And therefore, he is also exempt from paying ד', because

תשלומי ארבעה וחמשה אמר רחמנא
ולא שלשה וארבעה

He is liable only for a קנס that amounts to ד', while here the קנס would amount only to ג' because there is no כפל.

Similarly, and for the same reason,

וכן גונב הקדש בעלים

פטור

If a person stole someone's Korban and then slaughtered or sold it, he is exempt from paying ד', because the Pasuk states

וגונב מבית האיש
ולא מבית הקדש

Only if one stole an item from a common person, does he pay כפל, but if he stole the item from the הקדש he does not pay כפל nor ד'.

רבי שמעון now disagrees and says that it depends:

קדשים שחייב באחריותן חייב

If the Korban was a נדר, for which the original owner is responsible that if the animal is lost he must bring another Korban, the גנב does pay ד', because רבי שמעון holds

דבר הגורם למזמון כמזמון דמי

Since the גורם למזמון is טביחה ומכירה, it caused the owner a loss because he must bring another Korban, the Korban is considered the owner's animal, and

קרינא ביה וגונב מבית האיש

However,

שאין חייב באחריותם פטור

If the Korban was a נדבה, for which the owner is not liable if the animal is lost, the גנב pays only כפל but not ד', because since the גורם למזמון was not טביחה ומכירה, it did not cause him a loss because he does not need to bring another Korban, the Korban is not considered the owner's animal, and

לא קרינא ביה וגונב מבית האיש

לא קרינא ביה וגונב מבית האיש

The Gemara questions this ruling of רבי שמעון that

קדשים שחייב באחריותן

'חייב בד' וה'

From another ruling of רבי שמעון that

שחיטה שאינה ראויה

לא שמה שחיטה

A שחיטה by which the meat does not become permissible to be eaten is NOT considered שחיטה; and if so,

קדשים נמי שחיטה שאינה ראויה היא

Why is he חייב בד' for this Korban that he Shechted outside the Bais Hamikdash? It became פסול, disqualified, as שחוט חוץ

4

However,
רבי שמעון refers to:

רבי שמעון disagrees
and says it depends:
קדשים שחייב באחריותן
חייב

Because
דבר שאינו אלא כמזמון דמי
and
קרינא ביה ואינו מבית האיש

שאין חייב באחריותם
פטור

Since the טביחה ומכירה
was not אלא כמזמון דמי,
לא קרינא ביה ואינו מבית האיש

Mishnah at the
beginning of the Perek:
אין הגונב אחר הגנב
משלם תשלומי ד' וה'

וגונב מבית האיש וגוי
ולא מבית הגנב
תשלומי ד' וה' אחר רחמנא
ולא שלשה וארבעה

וכן גונב הקדש
מבית בעלים

פטור
וגונב מבית האיש וגוי
ולא מבית הקדש

?

Another ruling of רבי שמעון:
שחיטה שאינה ראויה
לא שמה שחיטה

קדשים נמי
לשחיטה שאינה ראויה היא?

5 The Gemara offers two answers:

1.

בשוחט תמימים בפנים רבי יוחנן

The Gemara says

The owner's unblemished Korban inside the Bais Hamikdash in one of two possible scenarios:

1A.

לשם בעלים

ונשפך הדם

The Korban was intended for the owner, in which it was a שחיטה ראויה at the time, but the blood spilled before the זריקה, and the Korban became פסול at that later time.

1B.

Or

שלא לשם בעלים

The Korban was not intended for the owner. However, it was a שחיטה ראויה, because the Korban remains כשר.

And in both cases he is חייב as a גורם למזון, because the owner's obligation is not fulfilled and he must bring another Korban.

The Gemara explains in both cases, that although the meat of a Korban becomes permitted for eating only after זריקה? Nevertheless, the שחיטה alone is considered a ראויה, because רבי שמעון holds

כל העומד לזרוק כזרוק דמי

If at the time of שחיטה the Korban was qualified for זריקה, it is considered as if the זריקה was already accomplished.

5

1

says: רבי יוחנן

בשוחט תמימים בפנים

In one of two possible scenarios:

שלא לשם

בעלים

Was שחיטה ראויה

because

the Korban

remains כשר

לשם בעלים

ונשפך הדם

Was שחיטה ראויה

at the time,

but became פסול

at that later time

In both cases he is חייב as a גורם למזון, because the owner's obligation is not fulfilled

The Gemara explains in both cases, although the meat becomes permitted for eating only after זריקה?

Nevertheless, שחיטה alone is considered a ראויה, because רבי שמעון holds

כל העומד לזרוק כזרוק דמי

6

2.

answers ריש לקיש

בשוחט בעלי מומין בחוץ

The owner's blemished Korban outside the Bais Hamikdash, but it was a שחיטה ראויה, because it was redeemed and permitted.

However, he is חייב as a לממון, because the owner cannot sell the animal now to bring another Korban to fulfill his obligation.

And although the meat of a בעל מום becomes permitted only after פדיון, after it's redeemed with money?

Nevertheless, the שחיטה alone is considered a ראויה, because רבי שמעון holds

כל העומד לפדות כפדוי דמי

If at the time of שחיטה the Korban was qualified for פדיון, it is considered as if the פדיון was already accomplished.

This discussion continues in the next Daf.

6

2

answers: ריש לקיש

בשוחט בעלי מומין בחוץ

שחיטה ראויה, because it was redeemed and permitted

However, he is חייב as a לממון, because the owner cannot sell the animal now to bring another Korban to fulfill his obligation

בעל מום becomes permitted only after פדיון, after it's redeemed with money?

Nevertheless, the שחיטה alone is considered a ראויה, because רבי שמעון holds

כל העומד לפדות כפדוי דמי